

Velja v Ljubljani in

po pošti:

celo leto . . . K 120—
 pol leta . . . „ 60—
 četrt leta . . . „ 30—
 za mesec . . . „ 10—

Za inozemstvo:

celo leto . . . K 140—
 pol leta . . . „ 70—
 četrt leta . . . „ 35—
 za mesec . . . „ 12—

JUGOSLAVIJA

Na pismene naročbe brez
 pošiljave denarja se ne
 moremo ozirati.

I naj pošilja
 po nakaznici.

se zaračunajo po
 površini prostora in sicer
 1 mm visok ter 55 mm
 širok prostor za enkrat 1 K,
 za večkrat popust.

Uredništvo je v Ljubljani, Frančiškanska ulica šte. 6/I.
 Telefon šte. 360. — Upravništvo je na Marijinem trgu
 šte. 8. Telefon šte. 44.

Izhaja vsak dan zjutraj.
 Posamezna številka velja 60 vin.

Vprašanjem glede inseratov i. dr. se naj priloži za odgo-
 vor dopisnica ali znamka. — Dopisi naj se frankirajo. —
 Rokopisi se ne vračajo.

Londonški pakt razveljavljen.

Beograd, 5. (Izvirno poročilo.)
 Kakor poročajo iz Pariza, je izročil ameriški poslanik včeraj mirovni konerenci original ameriške note glede ultimata Jugoslaviji v jadranskem vprašanju. Nota povdarja, da Amerika odločno nasprotuje nasilnemu postopanju proti Jugoslaviji, zlasti pa zavrača vsako sklicevanje na londonski pogodbo, ker so vse tri prizadete države, Anglija, Francija in Italija, pri vstopu Amerike v voj-

no izjavile, da odstopajo od london-
 skega pakta v kolikor nasprotuje
 Wilsonovim načelom.

Ta del ameriške note je vzbudil v Parizu ogromno senzacijo. Tudi časopisje, ki je dosedaj še omahovalo, stopa sedaj na našo stran. Splošno se pričakuje, da se bosta morali udati tudi Angleška in Francoska vlada, in da bosta odrekli Italiji nadaljno podporo.

Konsternacija v Italiji.

Reka, 5. febr. (Izvirno poročilo.)
 Zadnje vesti iz Pariza, zlasti poročila o ameriškem pritisku in o pripravljajočem se preobratu v angleški in francoski politiki, so vzbudile v italijanskih nacionalističnih krogih veliko razburjenje in vznemirjenje. Ita-

lijanski ministrski svet ima nepre-
 stano seje, ne more pa priti do nika-
 kih rezultatov. V časopisju in v cel-
 javnosti se opaža splošna zbeganost. Bojevitost, ki je vladala še pred par dnevi v nacionalističnih vrstah, očitno poje.

Preobrat v parlamentarni krizi.

Beograd, 5. (Izvirno poročilo.)
 Dočim je še včeraj kazalo, da se bodo pogajanja za sestavo koncentracijske vlade definitivno razvila, je prišlo tokom včerajšnjega in današnjega dne do važnega preobrata. Regent je posegel osebo v razvoj krize in pozval predsednika narodnega predstavništva, dr. Pavloviča v lastnoročnem pismu, naj se kot njegov zastopnik (homo regius) pogaja z vsemi strankami, in poskuša omogočiti sestavo koalicijskega kabineta. Dr. Pavlovič je s svojo na-

logo takoj začel. Pogajanja potekajo
 ugodno. Radikalci so bili sprva sicer
 nedostopni, pozneje pa se je dosegel
 sporazum na ta način, da se izločita
 oba glavna nasprotnika, Pribičević
 in Protić. Prvi naj bi dobil kak manj
 važen portfelj, drugi pa naj bi postal
 predsednik ustavnega odbora. Narodni klub topot menda ne bo delal posebnih težkoč, pač pa vztrajajo socialisti še vedno na svoji zahtevi, da se dr. Korošcevi skupini ne sme dovoliti vstop v vlado.

Papež izobčil češko cerkev.

LDU. Rim, 4. febr. Agencija Stefani javlja: »Actae Sedis Apostolicae« priobčile dekret urada Santo Ufficio, v katerem se obsola reformistično gibanje med češkim klerom. Kongregacija urada Santo Ufficio grala, obsola in ekskomunicira z dekretom z dne 15. jan. 1920 češko cer-

kev, ki se je odcepila od rimske cer-
 kve. V pismu na praškega nadškofa
 opozarja sveti Oče nadškofa in du-
 hovščino, naj s pazljivostjo proučuje
 sedanji položaj in nasvetuje, naj se
 skliče v Pragi zborovanje, ki bi pri-
 pravljalo sporazum.

JUGOSLOVANSKA ZAROTA V PRIMORJU?

Bakar, 5. (Izvirno poročilo.) Ita-
 lijanski listi poročajo o številnih
 eksplozijah v vojaških smodnišni-
 cah na Goriškem in v Istri. Listi su-

mijo, da gre za sistematično organi-
 zirano sabotažo tajne jugoslovanske
 zarotniške družbe. Ves vojaški in
 policijski aparat je na delu, da iz-
 sledi krivce, vendar je njegov trud
 dosedaj brezuspešen.

Pravi vzrok demisije dr. Žerjava.

Na včerajšnji seji načelstva JDS so razpravljali tudi o demisiji predsednika deželne vlade dr. Žerjava. Kakor pozivemo, so vzroki za demisijo globlji in drugačni kakor se je to v javnosti dosedaj mislilo. Iskati jih je predvsem v velikih diferencah, ki so se pojavile v valutnem vprašanju med slovenskimi demokrati in finančnim ministrom Volo Veljkovičem. Druga preporna točka je vprašanje naših carinskih uradov. Slovenska vlada je v Beogradu pomorno opozorila na negospodarsko, za državo in javnost škodljivo poslovanje v naših carinarnah, zlasti v Mariboru in Špilju, ter zahtevala odločno remediuro. Finančni minister pa ni bil dostopen dosedaj nikakšnim reformnim predlogom in ni nudi nobenega upanja, da se razmere zboljšajo. Tretjo, ne manj važno sporno točko tvori pomožna prehranjevalna akcija za ubožne sloje, ki jo je preprečil, oz. zavlekel v prvi vrsti minister Veljkovič, ker ni nakazal od vlade že dovoljene in odobrene podpore. Vse to je priložilo celotno akcijo v veliko zagato. Deželna vlada za Slovenijo pa zahteva slejkopel, da se pomožna akcija izvede do zadnje točke. Pogajanja, ki se vrše baš te dni o teh vprašanjih, še niso dovedla do sporazuma. S slovenske strani jih vodi minister dr. Kramer. Kakor poroča komunikacija sli načelstva JDS, je načelstvo odobrilo te zahteve dr. Žerjava in jih sprejel za svoje. Odločeno je, iti v tem oziru do skrajnih konsekvenc.

Spor med mirovno konferenco in Nemčijo.

Dunaj, 5. febr. (Izvirno poročilo.)
 Listi poročajo obširno o najnovejšem sporu, ki je nastal med velenoslanski konferenco v Parizu in Nemčijo. Kakor znano, je sestavila konferenca imenik vojnih krivcev, katere naj bi Nemčija v smislu versailske mirovne pogodbe izročila. Vodja nemške delegacije von Lersner pa je izjavil, da imenika ne more izročiti nemški vladi, ker ga ne odobrava. Zato je odstopil s svojega mesta in odpotoval sinoči iz Pariza. Mirovna konferenca je poslala nato noto po posebnem kurirju v Berlin. Kakor se pričakuje, bo nemška vlada noto sprejela in ti v smislu versailske pogodbe ugodila.

Čuvajmo svojo severno krajino.

Maribor, 4. febr. 1920.

Pri nas vlada zadušljivo ozračje. V Mariboru so se v zadnjem času začeli gibati nemški purgarji in delavci na vse kriplje. Vedno imajo svoje sestanke in nekaj kujejo. V stalni zvezi so z Gradcem in dobivajo od tam nasvete, vzpodbude in sredstva. Ker so tudi sami zelo požrtvovalni, morajo ta sredstva biti že zelo mnogobrojna, kar oni sami s ponosom priznavajo. V vsem njihovem obnašanju vidimo dan na dan, kako raste njihov ponos, njihova samozavest, da njihova nesramnost. Imajo svojo organizacijo, svoje »strokovne«, »pevske« in druge »kulturne« sestanke, na katerih se pečajo le s politiko. Organizirajo svoje obrtnike in trgovce ter svoje delavstvo. Od početka je izgledalo, da bodo, vsaj nekateri, postali pametni in da bodo računali z danimi razmerami. Toda radikalna struja je zmigala in danes smemo reči, da je nemška nevarnost zopet tu. V graških listih odkrito povedo, kaj nameravajo. Pri nas govore odkrito le, kadar so med seboj, priznati se jim pa mora, da postopajo enotno, po dobrem načrtu, da se ne cepijo brez potrebe na stranke, odnosno, da vkljub raznim programom nastopajo povsod v sklenjenih vrstah. Upiv tega organiziranega odpora se čuti ne samo po mestu, ampak po vsej južni Stajerski in Koroški, ker postopajo spretno in izrabljajo naše pogrške. Organizirajo se politično v gospodarsko stranko. Reči se mora, da je ta potepa mojsrška. Pod navidez zignerno firmo povdarjajo ti stari, izkušeni organizatorji, ki so navajeni, da podre manjše interese te ali one skupine »dem Oemeinwillen«, interese raznih onih plasti, ki so kaj izgubile ob lanskim spremenbi. Tu se zbirajo vsi mariborski in celjski trgovci, nekateri obrtniki, vsi njihovi odvetniki in drugi gospodarsko neodvisni ljudje. Povsod širijo zahteve, n. pr. za poplačanje avstrijskega vojnega posojila, in vabijo na ta lep vse one mlačne in prej pol germanizirane Slovence, ki so radi ali neradi trobili prej v njihov rog. Nadalje bude smisel za občinsko in drugo samoupravo. Priznati moramo, da imajo za slična vprašanja mnogo več smisla, nego mi, ki se včasih po nepotrebnem srdito prepiramo med seboj. Tudi smo na slabšem, ker mnogi izmed nas vidijo le sebe, svojo skupino, stranko... Delavce so Nemci izborni organizirali. Tam ni zabav-

ljanja tjavendan in slepega strastnega napadanja med voditelji. Železničarjev Nemcev je še precej, mnogo zlasti pomemnih (ki pa ne znajo niti nemški govoriti, ampak so vzgajeni v njih duhu), in ti so deloma v socialni demokraciji, deloma pa pri novoustanavljanju se, uprav državni nasprotni organizaciji »Freiheitssocialisten«. Povsod se občuti vpliv nesrečne naše kratkovidnosti, ki daje tem ljudem poguma. Delavec kakor obrtnik in velekapitalist se združuje proti nam, vodi jih Gradec, naša slepota in razcepljenost jim pa daje potuho. Da se ta pogubonosa naša politika pozna že tudi na Koroškem v plebiscitni conf. ni nič čudnega.

Posebno pomaga nemškim namenom uprav bedasto postopanje takozvane Jugoslovanske socialne demokracije, ki daje na Koroškem in v Celju, zlasti pa v Mariboru Nemcem čisto nerazumljivo potuho. Povsod zastavlja svoj vpliv zanje, in misleč, da bo na ta način sama postala močna, goji s svojo organizacijo ob Dravi nemški vpliv, nemško nesramnost. Socialdemokrati so v tej slepoti ustvarili ozračje, slično onemu pred vojno. Le tako je bilo mogoče, da so se upali nemški prenapeti obrtni na angleškega poslanika v Beogradu s pritožbami proti Slovincem (— višek nesramnosti in obenem ponižanja. To so vsi Nemci, ki so poprel vedno tulili: Gott straffe England! —) in da so nemški sodrugi pretepali slovenske železniške delavce in jih metali iz delavnice, kar imenuje potem službeni komunikacija pod Kristanovim vplivom »izrinjenje«.

Seveda ni čudno, da se Nemci brez razlike strank, Wirtschaftspartei, socialdemokrati in Freiheitssocialisten, že sedaj bahajo, da hočejo pri občinskih volitvah v Mariboru in na celnem Podravju, morda pa še tudi v Celju, »den windischen schon zegen«. Tudi se iznova čuje sklicevanje na »deutsche Arbeit, deutsche Treue, deutschen Willen, deutsche Kraft.« Mi seveda nimamo nič proti temu, da se uveljavijo vse skupine naših državljanov, toda to uveljavljanje nikdar ne sme biti naperjeno proti našim državnim interesom, našemu narodnemu ugledu, našim demokratskim čustvom in socialnim nalogom slovenskega malega človeka. Mnogo smo že zamudili. Vendar še nismo mnogo izgubili. Nevarnost je tu, in treba je pogledati v oči. Treba priznati: Sami smo krivi. In treba klicati glasno in jasno: Vse

Ko je razpadala Avstrija.

(D dalje.)

IV. Načrt stalnega spoja z inozemstvom. Bez čez fronto

Kmalu po odhodu Goričana, je dospel na Dunaj nadporočnik Ahčin. Bil je že dvakrat na fronti, dvakrat ranjen. L. 1916. je bil v neki garniziji blizu Dunaja kot rekonvalescent. Imel je sicer mnogo posla, vendar je prihajal tu pa tam na Dunaj. V kavarni Beethoven se je sestal z Bregarjem. Ker sta bila že od prej dobra znanca, sta se začela takoj pogovarjati v a s e m duhu. Že po nekoliko razgovorih sta bila na lasnem, da poide Ahčin čim preje na fronto, od tam pa v Rusijo. Bregar je imel nalogo, da nabere mnogo materiala, zlasti vojaškega, ki ga ponese Ahčin seboj.

V maju 1916. je zadeva že toliko dozorela, da sta napravila Bregar in Ahčin konkreten načrt, ki je bil fantastičen in vratolomen. Ahčin se je namreč obvezal da gre na rusko fronto in da vzame seboj vse polno vojaškega materiala, ki bi moral izborni služiti Rusom proti Avstriji; nadalje, da po svojem prihodu na fronto čimprej prebegne na rusko

stran, potem pa da odide preko Skandinavije v Švico, kamor mu bo Bregar stalno pošiljal vojaške, politične in gospodarske vesti iz Avstrije in Nemčije, v uporabo Antante. Ahčin in Bregar sta si delila nevarnost, združeno s tem podjetjem. Ahčin je riskiral življenje pri prehodu s fronte, Bregar pa pri poznejši korespondenci.

Predno je Ahčin odšel na fronto, se je pogosto sestajal z Bregarjem in ta ga je informiral o vojaških, političnih in vseh važnih zadevah, ki so bile važne za antantne prijatelje. Da ne bi njuni opetovani sestanki vzbudili kakšnega suma pri avstrijskih špiceljih, se nista shajala na Dunaju ampak v Badenu pri Dunaju.

Ko je bilo nabranega že dovolj materiala, med katerim je bilo mnogo takega, o katerem je bilo treba Antanto nujno poučiti, da napravi potrebne ukrepe s svoje strani, se je Ahčin odločil, da se lavi prostovoljno na fronto in pride čimprej do antantnih zastopnikov. Stopil je do svojega polkovnika in mu povedal, da ne more več zdržati doma in da želi takoj »v ogenj za domovino«. Polkovnik le bil seveda zelo vesel tega redkega patriotskega polava in obljubil je Ahčinu, da ga pošlje s prvo marškompanijo. Obljubo je tudi držal. Sredi junija 1916 je dobil Ahčin novle.

da se odpravi na fronto; čez nekaj dni je bilo treba odpotovati.

Neposredno pred svojim odhodom se je Ahčin sešel z Bregarjem v restavraciji na dunajskem vzhodnem kolodvoru, da se pogovorita še zadnjič vse potrebno. Dogovorila sta se, da bo poročal Ahčin vsak drugi dan s fronte. Ker je bila nevarnost, da policija kaj izvoha, ako Bregar vsak drugi dan dobi poročila od Ahčina, sta določila, da bo Ahčin pisal na psevdonim dunajskega žida na kavarno Beethoven. Voščila sta si še enkrat srečo in veselo svidenje v novi domovini.

Na fronti je bil Ahčin dodeljen kot poveljnik totnji, ki se je nahajala v vzhodni Galiciji blizu Brodvia. Takol na svojem prihodu se je zanimal o situaciji, kje je »sovražnik«, kje in kakšne so naše obrambne pozicije, kako stoje ruske linije. Par tednov je rekonosciral teren, si napravil natančen načrt za beg, in ko se mu je zdelo, da je situacija za to primerena, je sklenil izvršiti svoj načrt v prihodnji noči.

Bila je topla juljska noč, nekoliko oblačna, brez mesca. Ahčin je izdal svojim patrullam povelje, da gredo na levo skrajno krilo sektorja, na katerem se je nahajala njegova totnja. Okoli polnoči je sporočil svojemu namestniku, da gre sam

nadzorovat patrulje. Vzel je s seboj kompletno vojaško opremo in seveda vse važne podatke in se podal na opasno pot. Polagoma se je bližal naskrajnejšim žičnim oviram avstrijske pozicije. Ker je poprel dobro proučil teren, je dobro vedel, na katerem mestu more nailaziti priti preko. Bil je v veliki nevarnosti, da ga predčasno zasadijo avstrijske ali pa ruske patrulje posebno ker se je siljalo streljanje od blizu.

Vleže se na trebuh in plazi se po vseh štirih počasi proti ruskim postotankam. Bila so močviriata tla in na nekaterih mestih precej globoke kaluže. Mestoma se je globoko pogrezal v blato in s težavo pulil roke in noge, s katerimi si je pomagal naprej, iz blata. Poslušnil je pri vsakem zvoku, vsako razstreljeno debl, vsak grm je zadobil pošasten dolen. Z velikim naporom in počasi se je pomikal dalje. Gluho tišino je včasih pretrgal klic, oddallen strel. Ahčin je ležal v blatu, a ni čutil vode, kaluže. Ohlival ga je pot, strah ga je spreletaval. Tako je bil 2 uri plazil naprej in je imel okoli 2 ure noči približno pol kilometra avstrijske žične ovire že za seboj. Nevarno bi bilo iti noči dalje ter se laviti ruski patrulli, ker je bilo tako verjetno, da bi ga ruska patrulla, misleč, da ima pred seboj avstrijskega predrzneža, na mestu

vstrelila. Zato je ležal v kaluži približno dve uri in počakal, da se je pričelo svitanje. Ko se je nekoliko zdanilo, se zvrnila in gleda okoli sebe, da zanazi rusko patrullo. In res, bila je kakih 50 korakov daleč od njega. Patrulla ga je zapazila in ruski mužik je zavpil: »Stoj!« ter pomeril proti njemu s puško. Ahčin se mu je odzval v ruskem jeziku: »Zdravstvuj, batuška«, dvignil roke ter mu povedal, da je njegov prijatelj. (Omeniti treba, da Ahčin perfektno govori po ruski.) Mužik ga je strogo, kakor so mu velevali vojaški predpisi, stražil in odpeljal na poveljstvo.

Tako je končal za Ahčina srečno smrtonovarni beg. In srečno je bil izveden prvi del načrta, ki sta ga napravila z Bregarjem.

Po dolgotrajnem potovanju, ki bi se dalo primerjati z doživljanji, popisanimi v Homerjevi Odiseji, je prišel Ahčin proti koncu leta 1916 preko Skandinavije, Londona in Pariza v Švico. Dogodka tega potovanja homer ne opisali kasneje. Material je vsekakor prišel s tem pobegom v prave roke.

S tem, da je prišel Ahčin v Švico in se nastanil v Curihi, je bil izveden načrt napravljen pol leta naprej na Dunaju. Podlaga za korespondenco z Dunajem je bila dana.

(Dalje sledi.)

stranke, vsi sloji, po skupnem dogovorjenem načrtu skupen nastop za skupni interes. Čuvajmo svojo severno krajino!

Mimogrede.

Rečimo, da so Čehi na našem ozemlju mesto nas Slovencev in da imajo oni zgubiti Primorje. Kaj bi videli v tem slučaju?

V izložbah bi videli poleg najrazličnejših trgovskih proizvodov umetniške slike ogroženih krajev, fotografije primorskih pokrajin, statistične tabele iz najraznovrstnejših področij, videli bi pred očmi na ta ali oni način marsikateri corpus delicti italijanske kulturne misije, zemljevide, itd. Nadalje bi prinašalo časopisje poleg stvarno informativnih referatov polno ilustracij, v javnih lokalih bi viseli v živih barvah umetniški lepaki z vzpodbudljivimi gesli, skrgalka naj bi naletel n. pr. v Ljubljani kamorkoli, povsod bi odmevalo na tisoč načinov: naše Primorje, naše Primorje!

In kar je še važnejše, ne bilo bi veselice, ne zabavnega večera ne venčka, ne sestankov, ne shodov, ne prijateljskih krožkov, kjer se ne bi spontano in radovoljno nabirali prispevki v narodno obrambne namene.

Čehom preti nevarnost, da pri plebiscitu izgubijo Tešinsko. Pomen te male ogrožene pokrajine pa ni od daleč ne dosega pomena jugoslovanskega Jadrana. Sramovati pa se moramo mi Slovenci, pregledamo li, kako daleč zaostaja dejanska akcija širšega občinstva na Slovenskem za gospodarsko podporo in vzpodbudo češkega občinstva njihovim Tešincem.

Zalibog so nas Italijani v tem oziru prehiteli. Tekom preteklega leta so deževale na Julijsko Benečijo neprenehoma denarne zbirke, male in velike, iz vseh kotov Italije. Očitno, naše industrijske in trgovske organizacije ne morejo konkurirati z Lombardskim velekapitalizmom v mnogomilijonski radodarnosti in požrtvovalnosti, mi nimamo finančnih močitev, kakor je n. pr. Dante Ferraris. Zato posnemajmo rajši metodo »Rešilne Armade« zbirajočo i najmanjše prispevke in dosegačo na ta način letno ogromne milijonske svote. To bi vedno znova oživljalo zanimanje med našimi sloji naroda. Proletarcev vinar igra silnejo moralno vlogo nego bogatstvo cekin.

To le mimogrede v opozoritev, kako bi lahko bilo in kako v istini ni.

Wilsonova politika.

Teoretik dogmatičnega marksizma Karol Kautsky je napisal razpravo o Wilsonovi politiki. Ker se na prvi pogled zdi, da je Wilsonova politika preračunana kontradikcija, skuša Kautsky to mnenje ovreči in dokazati nasprotno.

Wilson je bil izvoljen za predsednika Združenih držav kot pacifist. Ali to ga ni ovrnilo, da se je odločil stopiti v svetovno vojno. Nekateri imajo Wilsona za licemerskega politika in pravijo, da je njegovo politično obnašanje najverjetnejši znak, kako mora ideologija intelektualca vselej kapitulirati pred koristimi buržuazije. Kautsky smatra, da ni pravilno in to ni ono stališče in da ni Wilsonova politika nič novega, temveč da popoloma odgovarja tradicionalni politiki Amerike, katero velevaljo posebne koristi države.

Amerika nima ponosnih in junških tradicij fevdalne dobe, nima spominov na fevdalno vojaško kasto in nima spominov na srednjeveško absolutistično policijsko monarhijo. Mladi Ameriki s svojo državo in ustavno uredbo, z oceanom od Evrope odrezani, oddaljeni od evropskih vlad in režimov, ni bilo nikoli potrebno, da se polzkušja z orožjem v borbi za obstanek. Vso svojo moč je osredotočala na gospodarskem polju za svoj ekonomski razvoj.

Amerika je imela samo svojo ljudsko vojsko: milico. Militarizem se ni mogel razviti, ter ni mogel za časa sedemletne vojne niti v Washingtonu vzpostaviti vojaške diktature kot je to storil Cromwell v Angliji in Napoleon v Franciji.

Po proglasitvi ameriške neodvisnosti (1776) ni bila Amerika še jedinstvena. V svoji socialni strukturi je imela dva tipa: sever in jug. Na severu so živeli svobodni kmetje, delavci in rokodelci ki so se umaknili gospodarski in politični drinili Evrope. Na jugu pa so bili veleposessniki — fevdalni gospodarji, ki so v 17. veku dobili posestva od angleških kraljev. Fevdalna gospoda je obdelovala zemljo ali na ta način, da jo je dajala v zakup, ali pa s pomočjo črnih sužnjev. Sever je bil delaven

in miroljuben, jug fevdalen in bojevit. Dočim so si severnjaki želeli miru, so južnjaki grabili tujo zemljo. Do spopada med severom in jugom je prišlo v meščanski vojni 1861. Sever je zmagal in pacifistična ideja se je z njim učvrstila. S tem pa so bila kapitalizmu in gospodarskemu razmahu vrata odprta na široko. Kapitalizem v Ameriki ni pomenjal imperijalizma, ker je imela država sama dovolj sirovin in drugih dobrin, ki so potrebne za eksploatacijo.

To tudi ni rodilo potrebe velike armade. Ameriška vojska je štela pred vojno samo 100.000 vojakov. Miroljubna ideja demokrat. stranke, kateri pripada Wilson je republikanske imperijalistke premagala. Wilson je bil izvoljen za predsednika kot nasprotnik ameriškega imperijalizma in kapitalizma v obče. Obnašanje Nemčij v vojni, njen vpad v Belgijo, njena podmorska vojna in njena morebitna zmaga so praktično pomejali za Ameriko stalne naraščajoče ogrožanje. Ameriki je bilo sedaj najprikladnejše izkoristiti svetovno katastrofo in dobiti razmeroma z malimi žrtvami vojno, ki bi jo sicer stala mnogo večjih žrtv v denarju in krvi. In tako je Wilson svoj narod peljal v vojno, da bi mu zagotovil mir. Z vstopom Amerike v vojno ni zmagala ideja militarizma, temveč ideja pacifizma. Wilsonova politika je torej politika ameriškega naroda, ki se da pojasniti s zemljepisnimi in zgodovinskimi pogoji države.

Washington je peljal narod v vojno, da bi ga osvobodil od tujega gospodarstva. Lincoln ga je vodil v meščansko vojno, da bi rešil narodno jedinstvo, a Wilson je napravil svojemu narodu velik del bremen svetovne vojne, da bi na ta način rešil bodočnost svoje domovine in prihodnost celega sveta. Wilson je rešil svobodo Slovečanstva in njegove kulturne pridobitve pred nemško vojaško kasto.

Wilsonova politika je povsem normalni historični pojav in pomenja samo korak dalje v genetičnem razvoju zgodovine in politike Novega Sveta.

Naši gozdovi.

Ker so se pojavljale v javnosti pritožbe, češ, da se naravnost sistematično uničujejo naši gozdovi in da zadene glavna krivda gozdno-varstvene organe, so se uvedle po-

izvedbe, ki so dokazale, da se res tu in tam nekoliko preveč seka, da se na kakem sistematičnem uničevanju ne da govoriti in da vrši gozdnovarstveno osebo težko službo vestno po predpisih.

Nedostatki javne uprave v tem oziru obstoje v naslednjem:

1. Na Gorenjskem je mnogo lesnih prekupevalcev, ki niso leani trgovci in tudi nimajo priglase obrti in kupujejo les od kmetov in vdov, ter ga oddajajo potem lesnim trgovcem za velik dobiček. Proti tem bo treba nastopiti poton orožništva radi prestopka obrtnega zakona.

2. Obče znano je, da imamo v Sloveniji v gozdarski stroki premalo strokovnjakov, tako, da morajo posamezniki opravljati službo za dva in še več. Za to bi bile želeli, da podpira tudi javnost to važno delo in naznanja prestopke v smislu določb gozdnega zakona orožništva, gozdno varstvenemu osebju ali neposredno okrajnim političnim oblastvom. S tem, da se posamezni prekršaji kar objavljajo v časopisih, se stvari ne koristijo ker s tem se še vedno ne ve za zlikovca in se tako dotični prestopnik opozori, da se pravočasno skrje in odnege kazni.

3. Kranjska do sedaj ni imela posebnega, deželne razmeram primernega gozdnega zakona. Splošna zakonska določila so presplošna ter ne odgovarjajo povsod v zadostni meri. Z ozirom na to je gozdarski oddelek deželne vlade za Slovenijo na poziv predsedništva deželne vlade oziroma ministrstva gozdov in rudnikov že izdelal in predložil na pristojno mesto osnutek enotnega deželnega gozdnega zakona za Slovenijo, s katerim se bo odprlo temu nedostatk. Uvedla se bo splošna prijava golosekov kakor je to v veljavi na Koroškem z najboljšim uspehom že 35 let in na Štajerskem že 21 let. Skrbelo se bo za redno sekanje in spravlanje lesa in pravočasno pogozditev golčev v povsem zadostni meri. Podučevanje gozdnih posestnikov po strokovnjakih dobi moderno podlago. Posebno se bo pazilo na varstvo gozdov javnega interesa na hudourniške okolišine in na vzdrževanje oziroma povzdigo splošne gozdoreje v deželi. Upati je, da se zakon v kratkem uveljavi in da se nekateri predpisi uveljavijo tudi za prejšnje, še ne zastarele prestopke. T. II.

Jugoslavija.

Protihrvatske demonstracije na Reki.

LDU. Bakar, 4. febr. Snoči so italijanski vojaki v družbi z italijanskimi razbijalci na Reki zadnje ostanke hrvatskih napisov. Po raznih znakih se more sklepati, da se na Reki zopet pripravljajo pogoni proti našemu narodu.

Laško izzivanje.

LDU. Bakar, 4. febr. Danes so nad Bakrom in zalivom pa do Cirkevence krožili italijanski aeroplani. V obče se opaža, da skušajo Italijani v zadnjih dneh provocirati na vse moč načine. Na Reki se javno govori, da d' Annunzio zopet pripravlja akcijo v naših krajih.

Vojaška pogodba med Jugoslavijo in Čehoslovako.

Beograd, 5. (Izvirno poročilo.) Pogajanja med našo in čehoslovako vlado o sklepu vojaške pogodbe se razvijajo ugodno, in bodo dovedla

v najkrajšem času do popolnega sporazuma.

Nova boljševiška akcija v Srbiji.

Beograd, 5. (Izvirno poročilo.) Vseled aretacije voditeljev zadnjega puča na progi Zajčar-Paraćin je izbruhnil na cel celotni nov štrajk. Železničarji si prizadevajo, da bi pridobili za štrajk tudi nastavljenice na drugih progah, vendar pa jim doslej to ni uspelo. Vlada je ukrenila obsežne protidredbe.

Odnos nepotrebnih uradnikov.

LDU. Beograd, 4. febr. V ministstvu za prehrano in obnovo zemlje delajo na tem, da se odpuste iz službe uradniki, ki so odveč.

Protiveržniški urad v Sarajevu.

LDU. Sarajevo, 4. febr. Pri takojšnji policijski direktiji se je ustanovil urad za pobijanje oderutstva in za ugotovitev cen blaga.

Razna poročila.

NOVA OSTRA NOTA ZA IZROČITEV VILJEMA.

LDU. Pariz, 4. Kakor poroča Agence Havas, je novi dopis zaveznikov holandski vlad glede izročitve bivšega nemškega cesarja postavljena v energičnem tonu. Nota izraža nado, da se bo Holandska pridružila oni pravici in morali, ki stoji nad vsemi načeli pisanega prava in da ne bo vzela nase odgovornosti za nasprotno naziranje.

HOLANDSKA PREDLAGA INTERNIRANJE VILJEMA.

LDU. Pariz, 4. febr. Poročevalce lista »Daily Mail« javlja, da bo Holandska predlagala zaveznikom, naj se bivši nemški cesar internira v hiši na Holandskem, kjer sedaj biva.

Katere vojne krivce zahteva antanta.

LDU. Berlin, 5. Na listu vojnih krivcev, čijih izročitev zahteva antanta, se nahajajo med drugimi nastopne osebe: Princ Albreht Württemberski, Sikst von Armin, princ Ruprecht Bavorski, von Below, von Hesele, von Bethmann Hollweg,

Bohn, Broneart, von Schellendorf, von Bülow, von Capelle, Delmring, Kemal paša, Enver paša, princ Ernest Saški, baron Falkenhayn-Falkenhayn, Francois, princ Friderik Pruski, Falkenhayn, baron von Gall, von Gallwitz, princ Hesenški, veliki vojvoda hesenski, Hindenburg, princ August Hohenzollerški, princ Eitel Friderik Hohenzollerški, kronprinc Friderik Villem, princ Oskar Hohenzollerški, Ismail Hakkı paša, Kluk, Lisingen, Ludendorff, Mackensen, Marwitz, princ Ratiborski, Talaat paša, admiral Tirpitz, Trotta in vojvoda Albreht Württemberski.

Delovni sosvet v Franciji.

LDU. Pariz, 4. Predsednik francoske republike je podpisal odlok, s katerim se osniva poseben sosvet, sestojec iz 20 zastopnikov delojemalcev in delodajalcev. Ta sosvet bo služil delovnemu ministru kot posvetovalen organ v vseh vprašanjih, ki se tičejo dela, ter bo imel nalogo, postaviti primerne predloge glede nadzorstva in uporabo inozemskih delovnih moči.

Beleške.

Nepotrebno zgražanje.

Gospod župan dr. Tavčar je mobiliziral vse svoje pristaje k protifenzivi proti predrzemu Ben Akibi. V fronto je moral tudi klub občinskih svetovalcev JDS, ki je podpisal posebno izjavo, s katero izreka gospodu županu polno zaupanje, zahvalo, priznanje i. t. d. Proti temu ne bi imeli nič, da bi upravičeno dvomilo, da bi bili vsi podpisniki odkritosrčni. Gospodje pa so se vsledno malo zagalopirali, ko govorijo o »podlih in pobalinskih napadih«, o »ostudnem pamfletu« i. t. d. Naj si še enkrat prečitajo Ben Akibov podlistek, pa nam bodo morali tudi sami priznati, da ne obsega drugega kakor kronistično zbirko splošno znanih dogodkov in dejstev. Te naš ovrželo, pa bo tudi naš Ben Akiba zapel g. županu »Hosana«. Zmerjanje in opletanje pa je najboljši dokaz, da so očitki zadeli v živo.

Kruhi, meso in vlada.

Poskočile so cene kruhu in mesu in klerikalne časopise, ki je veselo vsake narodne nesreče, če jo le more izbrabiti proti nasrotnim strankam, zlasti proti tako zasovraženi sedanji vladi, je z naslodo poseglo tudi po tem podražanju in ga napravila vladi. V resnici pa je povišanje cen kruha in mesu soglasno sklenil ljubljanski aprovizorijati odbor, v katerem so zastopane vse štiri stranke. Za povišanje so torej glasovali tudi zastopniki SLS. Vlada o sklepu sploh ni bila obveščena, tako je prišla policija v prav nepotrebno blamažo, ko je hotela nastopiti proti mesarjem. Ljubljana bi bila klerikalcem mnogo bolj hvaležna, če bi energijo, ki jo porablja v hujškanje, porabili za stvarno delo proti druginj.

Madžarska nevarnost.

Zunanje politični položaj ob naših severnih mejah nas sili k ponovni pazljivosti. V ospredju stoji madžarsko vprašanje vsled pretečega na-

raščanja reakcije. Dne 16. t. m. so javni novozvoljeni (na stari madžarski način na novo izvoljeni!) parlament v Budimpešti, ki namerava izklicati zopet monarhijo, iznova se pojavljajo kandidature prejšnjega kralja Karola, njegovega sina Otona, nadvojvode Jožefa, vojvode Alberta in princa Cirila Koburžana. Največ izgledov ima baje eden od Habsburžanov, — vključno sklepu antante, da ta rodbina ne sme več na prestol. Ne ve se še, kako bo vplival koraki poveljnika Horthy-ja, ki je še preprečil padec ministrskega predsednika Huszarja in že sedaj povratek diktatorja Friderika, oznanjevalca Habsburžanov. — Reakcija na Madžarskem utegne postati vsakakor resna nevarnost; za Jugoslavijo i za Češko, ker vzdržujejo Madžari še vedno svoje sanje o »integrirani« zemlji svetoštetfanskih in bi radi vzel Čehom Slovaško; nam pa Prekmurje, Medjimurje, Bačko in naš del Baranje in Banata.

Pozabljen.

Čudno je, da so ob priliki izvolitve novega prezidenta francoske republike kisali slovc Clemenceauja, ki ni odhajal iz presidentske palače, na predsednika Poincaréja so pa vsi skoro soglasno pozabili. Tako, kakor bi ga ne bilo in kakor bi ne zaslužil drugega kot pozabljenje, kakor bi na bil predsednik zmagovite Francije. Zakaj tako? Da država, katero je predstavljala, je zmagovita, toda Poincaré, čigar ime se je začetkom vojne oglašalo med prvimi sveta, je enkrat tekom vojne zgubil — vero v zmago in s tem se je zameril. Ko so se Nemci bližali Parizu se je odločil, da preloži sedež vlade iz Pariza v Bordeaux. Očitno so za to govorili stvarni razlogi, toda francozi so videli v tem beg. Od takrat je faktično vodstvo dežele prešlo iz njegovih rok, ki je samo še formalno eksistiral, v druge, na njega pa kakor bi pozabili.

In tako je odšel mož, od katerega se je ob izvolitvi toliko pričakovalo, brez slave in slovesa.

Gospodarstvo.

INDUSTRIJSKA BANKA.

Minister za šume in rude snuje industrijsko banko z ogromnim kapitalom ene milijarde kron. Predlog za ustanovitev banke je ministrski svet že sprejel, sedaj se proučujejo samo še pravila. Naloge banke bodo: organizacija obnovitvenega dela v državi, razvoj industrije in povzdiga našega gospodarstva.

Bogati rudniki svinca in železa v naši državi se ali sploh ne izkoriščajo, ali pa jih eksploatirajo tuji. Tudi gozdna industrija je v tujih rokah. Ako se hočemo osamosvojiti in odpraviti tuj kapital, morajo preiti vsa podjetja v področje industrijske banke, ki bo predvsem vzdrževala obrate v sedanjem obsegu in otvarjala po potrebi tudi nove tvornice.

V tej banki iz v vsakem njenem podjetju bi imela polovico akcij država, polovico pa zasebniki. Tako ne bi mogel v našem gospodarstvu nikoli prevladati tuj kapital. Večja podjetja bi se na ta način nacionalizirala in deloma socializirala. Zasebni inicijativi pa bi ostala prosta pot še naprej odprta. Najvišja instanca v banki bi bil glavni odbor, pravico nadzorstva pa bi obdržala država.

Velikopotezni načrt proučuje sedaj ministstvo trgovine. Konstituiral pa se je že začasni odbor, v katerem so zastopane vse pokrajine naše države.

+ Nadaljne omejitve tovarnega prometa. Glasom brzojavnega obvestila beogradske direktije ustavljen je celokupni promet za teritorij doline odredbe. Na progi Apatina-Szend Subotička direktije je do daljnih odredb celokupni promet ustavljen. — Za Bosanski Brod loco i trs. je civilni celokupni prevozniki promet do daljnih odredb ustavljen. Postaje proge Beograd-Gerčin in stranskih prog morelo vstevati do 8. februarja za progo Sibinj-Sisak in preko te ležeče proge za odpremo prevzemati samo živo blago, hitro pokvarljivo roba, selitveno blago, premog, vse za premoške opake naslovljeno, nadalje režijsko in vojaško blago. Na progi Petrovaradin-Beočin je celokupni promet do nadaljnih odredb ustavljen.

+ Potfelci iz Srbije so dobili dovoljenje, da smejo na bosanski in hercegovski sejmih kupovati za lastno uporabo brez posebnega dovoljenja po en par vprežne živine.

+ Za izboljšanje meničnih tečajev. V Londonu se je te dni vršila važna finančna konferenca, katere

so se udeležili Chamberlain, Barkrill, politiki in zastopniki delavcev, da se posvetujejo v meničnem tečaju.

+ Gospodarska komisija deželne vlade za stvarno demobilizacijo v Ljubljani odda 20 bl rumove kompozicije in rumu s 40 do 44 odstotkov Tralles iz skladišča v Ptuj. Enako se odda zaloga ene cisterne tera, ki se nahaja na postaji državnega kolodvora v Ljubljani. Reflektanti za označeno blago naj vložijo prošnje pri gorenjem uradu do 13. februarja 1920 z navedbo ponudnih cen.

+ Podržavljenje samoborske železnice. Državne oblasti se zelo zanimajo za samoborsko železnico, ki bo preurejena in dobi široke tračnice, niste dosedanjih ozkih. Govori se, da bo železnico odkupila država.

+ Kriza v češki sladkorni industriji. V češki sladkorni industriji se je radi pomanjkanja premoga pojavil zastoj. Čehoslovaki bi morali glasom pogodb eksportirati 4.300.000 stotov sladkorja, 1. januarja pa so ga imeli v zalogah šele 789.800 q. Da morejo take zastale naročitve povzročiti nevarno gospodarske krize, je evidentno.

+ Prva pošiljatev santonške kave v Hamburg. V Hamburg je dopel z Brazilije parnik »Kentuke« s 3000 vrečami kave. To je od 7. avg. 1914. prva iz Amerike v Nemčijo došla pošiljatev. Druge bodo sledile.

+ Slovenski premog je zadnjič čase poskočil za 55 K pri toni.

+ Železniški promet v Dalmaciji je vsled pomanjkanja premoga znatno omejen. Občinstvo se poslužuje vojaških vlakov.

+ Menjalnice v Zagrebu morajo po banki narediti izložitve tečajev deviz vsak dan na javnih vidnih mestih. S to naredbo se namerava pomagati verženju z denarjem.

+ Jadranska banka je na svojem zadnjem občnem zboru v Trstu sklenila preložiti svojo centralo iz Trsta v Zagreb.

+ Obrtno-rokodelski muzej se v najkrajšem času otvori v Beogradu.

+ Za povzdigo vinogradarstva v Dalmaciji je vlada nakazala kmetijskemu oddelku dalmatinske vlade svoto štirih milijonov kron. Denar se porabi za brezobrestno posojila dalmatinskim vinogradnikom.

+ Trgovsko društvo v Sarajevu. V Sarajevu se je ustanovilo prometno društvo »Drina« z glavnico enega milijona kron. Sčasoma se osnova glavnica zviša na dva milijona.

Za milijoni.

(Dalje.)

Umetnik se je priklonil in zadevo ni več omenil. Čutil je, da se je prenamagel in da je padla zdaj nanj senca, zlih slutenj pa se ni mogel obraniti. Tudi zmagoslavni izraz na obrazu signorine ga je vznemirjal. Če ga ljubi, kako jo more veseliti zmaga njegovega tekmeča? — Ali ga ljubi resnično — ali je njuna naklonjenost na katero je že sigurno računal, dobila hipno drugo smer? Ali bo ta smeli vsiljivec, ki je povzročil že toliko gorja, še njegovi ljubavi sovražno zastavil pot.

SEDEMNAJSTO POGLAVJE.

Polnoč se je bližala. V veliki hiši je vse utihnilo, nobena luč ni več razsvetljevala oken, noben glas ni motil nočnega miru. Spodaj po vrtnih stezah pa je stopal mož brez pokoja.

Bil je Hamilton Degraw, umetnik. Kaj je mislil, kaj sanjal? Zakaj se je mudil tukaj v pozni noči, zakaj ni iskal v spanju pokoja? V prisotnosti vseh gostov se je poslovlil od signorine, in ni razodel niti z enim glasom, kakl viharji razburjajo njegovo notranjost. Videl je, kako je ljubko zardela, in vendar je čutil, da se mu komaj vidno oddaljuje: plaha zamaknenost, s katero je sprejela prej njegovo prisego zvestobe, je izginila. Ta misel ga je bolela, tudi se je bal nevarnosti, ki ji mogoče preti, in še eno razmotrivanje ga je vznemirjalo: Včasih je domneval, da je zagometni Montelli in neznan zasledovalec dedic ena in ista oseba. Toda nobena moč sveta bi ne mogla pretvoriti postavbo in obraz Montellija v zunanost moža, ki so mu ga danes predstavili. Signorini je torej pretela nevarnost od dveh strani; katera je nevarnejša, se ni dalo dočeti.

Stopal je po peščenih poti gor in dol, zakrit z grmovjem; sedaj je stopil iz sence na pot, z mesečino oblit, ki je vodila k skupini dre-

ves. Ko je došel tja, je prestrašen obstal. Nadejal se je, da najde ta kraj v nočni samoti, a ni bil sam. Mož je stal pred njim, katerega visoka postava je vrgla dolgo senco na pot. Umetnik se ga je prestrašil a nič manj tudi neznanec, ki je pristopil k njemu takoj s takim priklonom, ki bi pomiril najhujšega sumljivca.

»Gospod Degraw!« je zadonelo iz njegovih ust.

»Gospod Degraw!« je zaklical umetnik istočasno s popolnoma drugim izrazom. Nato sta se gledala molče, dokler ni začel gospod iz Clevelanda malo v zadregi:

»Gotovo se čudite, da me še najdete na posestvu gospodične Aspinwall. Kako vam naj razložim to svojo prisotnost, da se vam ne zdmi prevelik sanjalec? Ali vam zadostuje, če vam povem, da me je privabila lepota pozne noči?«

»Ne zahtevam nikakih razlogov, gospod Degraw,« je odgovoril umetnik s ponosnim samozatajevanjem, saj se še nisem oddahnil od presenečenja, srečati tukaj moža, ki nosi moje ne preveč vsakdanje ime.

»Vi polagate veliko važnost na to dejstvo. Želite mogoče videti mojo rodovnico, ali vam naj pošllem list iz naše rodbinske biblije, na kateri je zaznamovano moje ime?«

»Ali vam je to mogoče?«

»Gospod, vi me žalite: moje vedenje vam za to nikoli ni bilo povod. Pa komaj verjamem, da mi spoštovanje do samega sebe ukazuje zahtevati zadoščenje od mesečnega sanjača, kakor se mi vi dozdevate.«

Umetnik je bil skrajno presenečen o samozavestnem odgovoru tulca, in mu je smelo odgovoril:

»To je vse hvale vredno; vendar se mi zdi bolje: veljati za mesečnega sanjača, nego za hudodelca in goljufa.« Po teh besedah se je ponosno oddaljil in pustil onemu, ki si ga je zdaj napravil za sovražnika, prosto pot.

Kmalu pa je zaslišal stoninje za seboj.

»Ne morem vam dovoliti, da odhajate.«

Je začel tujec, ko se je umetnik ustavil, »dokler se niste meni nasproti izjavili jasneje. Takoj začetkom, ko se je imenovalo moje ime, ste se kazali naravnost razburjeni in na moj vpludni nagovor ste odgovorili posmehovalno, ko vam vendar nisem dal za to nikakega povoda. Kaj vas upravičuje, ne vem, nikakor ne morem spraviti v sklad vašega obnašanja z imenom, ki ga imate pred svetom.«

»Zalibog sem imel tehtne razloge za svoje dejanje,« je odgovoril umetnik, katerega je razburjala hladnokrvnost nasprotnika, ne da bi mu sumno zmanjšala. »Ne želim vas žaliti po nepotrebnem, zato bi mi zelo ustregli, če mi odgovorite raje na nekaj vprašanj, namesto da zahtevate pojasnil.«

»Ni slaba zahteva,« se je posmehoval drugi. »Ker ste mene razžalili, imam pač pravico vam to odreči. Toda le vprašajte, hočem vam kot poštenjak odgovorjati kratko in jedrnat.«

Umetniku so stopile potne kapljice na čelo, toda vztrajal je na svoji poti: »Blagovolite mi torej razložiti, ali prihajati naravnost iz Clevelanda.«

»Ne prihajam od tam.«

»Potem ste se pač mudili v New Yorku, predno ste prišli semkaj.«

»Popolnoma resnično. Šele danes sem z brzovlakom odpotoval odtam. Hočete li vedeti, kako prtljago sem vzel seboj in koliko napitnine sem dal hišniku?«

»Želim vedeti samo to, kar se čuje nene samega in dobrobit dame, ki mi je nad vse ljuba gospodične Rogers.«

Tulec je spremenil svoje vedenje, zdi se mu, odkod izvira sovraštvo nasprotnika.

»Nosilci imena,« je nadaljeval umetnik nemoteno, »ki je postala v zadnjem času cilj usodopolnih napadov. Kot njen prijatelj jo hočem čuvati pred vsako škodo. Ako ste torej občevali z drugimi dedicami istega imena, potem ne računajte, da vam bo dovoljeno se približati njeni osebi.«

»Blaznost govori iz vas,« mu je ostro od-

govoril. »Kdo mi hoče braniti, da govorim z gospodično Rogers? Ako bi bila vaša soproga, nimate pravice mi tega zabraniti, ako mi sama dovolji in mislim, da mi je njena privolitev zagotovljena.«

Spretno namerjena puščica je zadela; vendar se je umetnik po kratkem obotavljanju odločil za napad.

»Gospodična Rogers ne pozna nevarnosti, v kateri se nahaja, sicer bi vam ne bila naklonjena.«

Tulec se je zasmejal. »V popolni zmoti ste o mojem značaju in o naravi mojega zanimanja, ki ga imam do gospodične Rogers. To naj opraviči vaše blazne besede meni nasproti. Gospodični ne grozi niti najmanjša nevarnost od moje strani. V slučaju nevarnosti pa bi se najbrž ne poslužili najpametnejšega sredstva, da jo odvrnete.«

To se ne da tajiti. Umetnika je zapeljala strast dalje, kakor to dovoljuje previdnost. Da je moral to slišati od svojega nasprotnika, je bilo zanj sramotno in mu je povečalo nevoljo.

Odgovoril je ogorčeno: »Storil sem, kar bi napravil na mojem mestu vsak poštenjak. Vzroke svojega nezaupanja do vas sem vam javno razodel; ako proti gospodični Rogers nevarnost ali kaj zalega, tedaj vem, od katere strani. Toda vedel jo bom braniti, in ne ubežite mi maščevanju, pri katerem mi ne bo zavrnica samo ljubezen, ampak tudi postava. Toraj varujte se!«

Umetnik se je oddaljil. Tulec je gledal v čudnem dvomu za njim. Najprej mu je hotel slediti, vendar je ta sklep opustil in je ostal na istem mestu, dokler ni opazil, da umetnik čaka pri prvih vrtnih vratih. Uvidel je, da se njegov nasprotnik prej ne umakne, dokler sam ne odide, zato se je podal Degraw iz Clevelanda proti drugemu izhodu. Kaker hitro je čutil umetnik to opazil, je zapustil tudi on vrt in kmalu vidimo oba hiteti po cesti, prvega proti hotelu, drugega proti sosednji hiši, kjer je stanoval

Zahtevajte »Jugoslavije« v vseh gostilnah, kavarnah in brivnicah!

Pridobivajte naročnikov!

Mali oglasi.

Proda se:

Naprodaj je kompletni žitni Spitz in Scheli stroj. Polzva se iz prijaznosti pri J. Klunnu trgovcu v Kotmaravcih - Korosko. 175

Frano, skobelnik, misno okrožno Engo in leseno strugalno miso proda takoj »Električna družba«, Ledenice, Korosko. Zgledati se za ogled in pogajanja pri Jožetu Arnejcu, pošta in postaja Ledenice. 160

Hiša v Trbovljah na prodaj. Več se poizve pri M. Kranjc v Sp. Šiški 4 ali pa pri g. Šafaricu v Radečah pri Zidanem mostu. 188

Kupi se:

Kolesa rabljena, kupuje J. Gorec, Ljubljana Gosposvetaka c. 14. 138

Službe:

Iščem poštenega mlinarja s hrano in stanovanjem ali brez, nastop takoj. Naslov pove upravitelju. 169

Strojepisno

perfektno, za diktat, sprejemem takoj. Plača po dogovoru. Javiti se od 12. — 1. ure, Naslov v upravi. 189

Razno:

Večje gostilno, restavracijo, hotel ali kavarno vzame takoj v najem ali kupi Miro Ritonja pos. a. Poljčane. 178

Uradnik, ki je 1. februarja t. l. izgubil plikat klobuk s rdečo svilenim podlogo, prosi poštenega najditelja, naj ga proti nagradi 100 K odda v gostilni Čebokli, Sv. Petra cesta 78. 185

100.000 do 200.000 K posojila išče soliden obrtnik za povečanje obrti. Obrestuje se po 10%. Cenjene ponudbe prosim pod št. 179 na upravo lista.

K. Linhart, urar
Marije Terezije c. 7.

Velika zaloga zlatih, srebrnih in niklastih ur, kakor Omega, Schaffhausen, stenske ure z nihalom po najnižji ceni. Popravila se sprejemajo vsaki čas in se solidno izvrše. 990

Poravnajte zaostalo naročnino takoj, da se vam pošiljanje lista ne ustavi!

Op. št. 11. RAZPIS.

Ribolov graščinskega posestva gospe Alojzije vdove Urbančič v Polhovem gradu se daje najboljšemu ponudniku za dobo treh let v najem.

Pismene ponudbe je do 15. februarja 1920 predložiti podpisaniemu, kjer se dobijo natančnejša pojasnila.

Ljubljana, (Valvazorjev trg 1), dne 31. januarja 1920.

Fran Petrič s. r.
okrajni gozdar I. razr., kot državni nadzornik grašč. posestva.

Op. št. 10. RAZPIS.

Lov graščinskega posestva gospe Alojzije vdove Urbančič v Polhovem gradu se daje najboljšemu ponudniku za dobo treh let v najem.

Pismene ponudbe je do 15. februarja 1920 predložiti podpisaniemu, kjer se dobijo natančnejša pojasnila.

Ljubljana, (Valvazorjev trg 1), dne 31. januarja 1920.

Fran Petrič s. r.
okrajni gozdar I. razr., kot državni nadzornik grašč. posestva.

Pozor!

Dobro vpeljana trdka na deželi prevzame v nadrobno razprodajo manjše partije manufakturnega blaga pod zelo ugodnimi pogoji.

Naslov se izve v upravitelju. 151

Bukove

In druge hlode, trame in deske kupi žvicaarska trdka. Ponudbe s ceno na Anončni zavod Drago Beseljak, Ljubljana, Cankarjevo nabrežje 5. 143

Tvorna čevljarstva zadruga v Ptuj sprejme večje število dobro izurjenih čevljarstvih pomočnikov

takoj v delo. Plača po dogovoru. Dopis se pošilja na zgornjo zadrugo.

Cigaretni papir

slednje vrste:

Golub, Abadie,

Club in Samum

priporoča na debelo

„Grouse-Papirica“, Ljubljana, Mestni trg 11.

enonadstro na na Predovičevem selu (Ljubljansko predmestje) je po cen

na prodaj.

Naslov pove upravitelju.

Fani Miklič, krojačica

v Ljubljani, Stari trg 1/III. se cenj. damam tu in na deželi priporoča za fino in solidno delo.

„Domovina“

izhaja od novega leta naprej trikrat na teden in sicer: ob ponedeljkih, sredah in petkih. Trikrat pošiljana stane mesečno samo 3 krone.

Uprava „DOMOVINE“ je preskrbela, da prinaša list poleg pregledov vseh dogodkov tudi izvirne domače, zagrebške, beograjske in druge najnovejše brzojavne in telefonske vesti.

Mesečno, četrt-, pol- ali celoletno naročnino je pošiljati na naslov: Upravištvu „DOMOVINE“ Ljubljana, Sodna ulica šte. 6.

Zahtevajte „DOMOVINO“ na ogled!

Komisija „BALKAN“, Ljubljana

nudi večjo množino

rozin, cveb, rožičev in kave

152 po nizkih cenah. — Prodaja se samo na debelo.

Razmnoževalni aparati OPALOGRAH-i

ter vse potrebščine v predvojni kakovosti

došli

Glavno zastopstvo za kraljestvo SHS:

THE REX CO., Ljubljana, Šelenburgova 7 I.

Dva samostojna knjigovodja

sprejme „BALKAN“ trg. šped. in kom. d. d. podružnica, tu.

Predložite naj se pismene prošnje z navedbo dosedanje prakse. — Nastop takoj. 153

LES

rezan, tesan, okrogel, drva in oglje kupuje in prodaja

„SEVER“

društvo lesnih industrijalcev dravske doline Maribor, Tegetthofova cesta 45.

Konjak

Pri slabostih valed starosti, težkočah v želodcu, pešanja moči je stari vinski konjak

pravo življenje vzbujajoče sredstvo. Dve politterski steklenici pošlje z zabojem vred kot zaporno blago za 80 K

BENEŠ HERTL, veleposelstnik, grad Golič pri Konjicah, Štajersko.

Tiskovine vseh vrst

za urade, županstva, društva, trgovce, obrtnike itd. izvršuje hitro in ceno

„Zvezna tiskarna“

v Ljubljani, Stari trg šte. 19.

Naročila sprejema tudi upravitelju „Jugoslavije“ v Ljubljani, Marijin trg 8 in njene podružnice v Mariboru, Glavni trg; v 18 Celju, Kralja Petra cesta in v Ptuj, Prešernova ulica.

KNJIGOVODJO

sprejme takoj večje podjetje v Ljubljani. Pismene

ponudbe z navedbo dosedanjega službovanja pod

„Knjigovodja“ na poštni predal 138 v Ljubljani.

Špedicijski oddelek:

Prevažanje vsakovrstnega blaga na mariborskem trgu, špedicija vseh vrst, zacarinjanja, prevozi z nabiralnimi vozovi na vse strani, selitve s patentiranimi vozovi, vskladiščenje raznega blaga in pohištva.

Največje domače podjetje v JUGOSLAVIJI

„BALKAN“ trgovska, špedicijska in komisijska deln. družba.

Podružnica: MARIBOR. Pisarna: Reiserjeva u. Tel. Interurb. 875.

Centrala: LJUBLJANA. Podružnice: TRST, DUNAJ, BEOGRAD.

Blagovni oddelek:

Prodaja vsakovrstnega kolonijalnega blaga na debelo, inport ter eksport, prekmorske kupčije.

Komisija:

Prevzame se vseh vrst v prodajo.

REDNE ZVEZE Z NAJVEČJIMI TU- IN INOZEMSKIMI TVRDKAMI.